

Η ημερίδα με θέμα : «ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ ΩΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΑΘΟ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΕ ΠΕΡΙΟΙΔΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ» διεξάγεται σήμερα σε ένα ιδιαίτερο παγωμένο και βαρύ κλίμα με τους γιατρούς και φαρμακοποιούς να απεργούν, τα μέσα μαζικής μεταφοράς να έχουν ακινητοποιηθεί, την τρόικα μέσα στα Υπουργεία και στις δημόσιες υπηρεσίες σε ένα σφικτό και σκληρό οικονομικό έλεγχο και τους ιθύνοντες σε θέση απολογουμένων, ενώ δίπλα μας η Μεσόγειος φλέγεται.

Αλλά για όλους αυτούς τους λόγους η ημερίδας μας είναι ιδιαίτερα επίκαιρη.

Όλες σχεδόν οι Κυβερνήσεις έχουν κατά καιρούς εξαγγείλει μέτρα για τη μείωση των δαπανών υγείας και ειδικότερα των δαπανών για τα φάρμακα. Σήμερα όμως το θέμα αυτό γίνεται εξαιρετικά επείγον και επιτακτικό ενόψει της δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας των υποχρεώσεων και των δεσμεύσεων της Ελλάδας για μείωση των ελλειμμάτων και αποπληρωμή των δανείων που έχει λάβει.

Τα ερωτήματα που ανακύπτουν είναι πολλά και η ημερίδα που διοργανώνει η Ένωση για την Προστασία των Κοινωνικών Δικαιωμάτων τα προσεγγίζει διεπιστημονικά έχοντας ως στόχο να φωτίσει την αποτελεσματικότητα των μέτρων που έχουν εξαγγελθεί και τις επιπτώσεις τους στους χρήστες των υπηρεσιών υγείας καθώς και στους επαγγελματίες υγείας.

Είναι κοινή αντίληψη ότι οι δαπάνες για την υγεία και το φάρμακο είναι υψηλές. Πρέπει όμως να διευκρινισθούν τα εξής:

- Πόσο αυξημένες είναι οι δαπάνες υγείας και φαρμάκου σε σχέση με τον μέσο όρο των δαπανών των κρατών μελών της ΕΕ. Οι δαπάνες αυτές αντιπροσωπεύουν υπηρεσίες υγείας και φάρμακα υψηλής ποιότητας ή δαπανώνται υψηλά ποσά ενώ η ποιότητα των υπηρεσιών και των φαρμάκων δεν είναι αντίστοιχη;
- Γιατί το ίδιο εισαγόμενο φάρμακο ή εξάρτημα στοιχίζει στην Ελλάδα πολύ περισσότερο απ' ό τι στοιχίζει στην Πορτογαλία ή άλλα κράτη μέλη της ΕΕ με παρόμοιο επίπεδο ανάπτυξης;
- Ποιοι είναι οι καταλυτικοί παράγοντες που έχουν οδηγήσει σε υψηλή δαπάνη;
- Γιατί μέχρι σήμερα δεν έχει καταστεί δυνατό να ελεγχθεί η δαπάνη αυτή;

- Υπήρχε πράγματι, η πολιτική βούληση να περιορισθεί η δαπάνη και αν ναι γιατί δεν κατάφεραν οι πολιτικές ηγεσίες να υλοποιήσουν τη βούλησή τους; Κατά κανόνα όταν η εξουσία θέλει να επιβληθεί επιβάλλεται.

- Γιατί για παράδειγμα, η μηχανογράφηση του συστήματος, την οποία όλοι οι ειδικοί επιστήμονες είχαν προτείνει ως το πλέον ενδεδειγμένο μέτρο εδώ και χρόνια, μόλις τον Δεκέμβριο του **2010** εισήχθη και μάλιστα πανηγυρικά με νόμο του κράτους, αν και μια απόφαση των Δ.Σ των Οργανισμών αρκούσε ; Και αρκεί το ότι ψηφίσθηκε ένας νόμος ώστε να έχουμε μηχανογραφημένο σύστημα ή απαιτούνται πολλά περισσότερα και κυρίως ένας διοικητικός μηχανισμός κατάλληλος και έτοιμος να υπηρετήσει το σύστημα;

Και σήμερα που λαμβάνονται τα μέτρα αυτά με ταυτόχρονη δέσμευση στο τρίτο επικαιροποιημένο μνημόνιο,

- Γιατί όλη η συζήτηση προσανατολίζεται στις εκπτώσεις των φαρμακείων στους ασφαλιστικούς οργανισμούς; Το κέρδος των φαρμακείων είναι ο κύριος παράγοντας που διογκώνει την τιμή του φαρμάκου;

- Αν δεν αντιμετωπιστεί συνολικά –σφαιρικά το θέμα της υγείας είναι δυνατή η επίτευξη των στόχων του μνημονίου αλλά και η γενικότερη και επιβεβλημένη για τον ελληνικό λαό εξυγίανση του συστήματος υγείας;

- Εξοικονόμηση δαπανών, μέσω περιορισμών, βεβαίως ναι, αλλά να μην συνδυαστεί με αναπτυξιακή πολιτική και την ανάπτυξη του κλάδου; Η ελληνική βιομηχανία φαρμάκου υπάρχει ακόμη; και αν ναι ποιος είναι ο ρόλος της στην ελληνική αγορά και στο ευρωπαϊκό και διεθνές εμπόριο; Γιατί οι επιχειρηματίες έχουν όλοι στραφεί στην εισαγωγή και εμπορία φαρμάκων και εξαρτημάτων και όχι στην παραγωγή, έστω και παλαιότερης τεχνολογίας φαρμάκων, που δεν προστατεύονται από δικαιώματα ευρεσιτεχνίας;

- Τέλος, τι εξυπηρετεί η επικοινωνιακή πολιτική που επιλέγεται με τα περιβόητα «πηγάδια-φαρμάκων» τις απάτες, τους «κακούς» γιατρούς και φαρμακοποιούς; μήπως υποτιμώνται ολόκληρες επαγγελματικές κατηγορίες σε ένα κυνήγι μαγισσών, ενώ τα προβλήματα είναι βαθύτερα, γενικότερα διαθρωτικά, και ουσιαστικά πολιτικής βούλησης; Δεν είναι πολύ θλιβερή και μίζερη και χωρίς προοπτική αυτή η αντίληψη και τακτική; Τι άλλο επιτυγχάνεται από το να χάσει ο απλός καθημερινός άνθρωπος την εμπιστοσύνη σου, πρωτίστως στο πολιτικό σύστημα και να διαρραγεί η κοινωνική συνοχή; Αυτή είναι η Ελλάδα του σήμερα;

Σε αυτά τα ερωτήματα κλήθηκαν οι σημερινοί ομιλητές να απαντήσουν στο μέτρο του εφικτού.

Τους ευχαριστούμε θερμά όλους, ευχαριστούμε όλους εσάς που τιμάτε την ένωσή μας και τους ομιλητές μας με την παρουσία σας παρά τις αντίξοες σημερινές συνθήκες.

Ευχαριστούμε τέλος το πανεπιστήμιο Αθηνών που φιλοξενεί πάντα τις εκδηλώσεις μας , τη Νομική ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ , και όλους όσους συνέβαλαν με την προσφορά τους στην πραγματοποίηση της ημερίδας αυτής.